

REISVERSLAG NIEUW-ZEELAND

Auteur: Ronald de Best

Versie 1.7.2

02 maart 2006

Dit verslag (met **500+** foto's) op Internet: <http://www.xs4all.nl/~bestrde/>

Reisorganisatie: Djoser B.V., Leiden, www.djoser.nl

Reisleider: Guus van der Linden

Periode: 11 december 2004 t/m 03 januari 2005

De Fellowship (foto genomen bij Lake Pukaki op 31 december 2004):

v.l.n.r., staand:

Annemarie Dingjan

Herman Veelers

Brigitte Steffen (DLD; nauwelijks zichtbaar)

Joke Aarts

Brent van Limberghen (BEL)

Daniëlle Le Febre

Ruth Smit

Jos de Rooij

Luc Mattens (BEL)

Mary Draisma-Wilmot

Paula Scholte

Roos Kowalski (nauwelijks zichtbaar op foto, staat achter Paula)

Adrie van Duin

Allette Jopse

Eric van Schie

v.l.n.r., zittend:

Annemie van Herrewegen (BEL)

Alwin Le Febre

Ronald de Best

Laurens van Lierop

Christel van den Broeck (BEL)

Guus van der Linden (reisleider)

Leeftijd van de deelnemers:

23 - 61 jaar

Tijden en tijdsverschillen:

Maleisië: 7 uur later dan Nederland

Nieuw-Zeeland: 12 uur later dan in Nederland

Tijden in het reisverslag zijn lokale tijden

Reisschema:

11/12/2004: Amsterdam - Kaula Lumpur (Maleisië)
12/12/2004: Aankomst Kaula Lumpur, Kaula Lumpur (stad) en Kuala Lumpur - Auckland
13/12/2004: Aankomst Auckland
14/12/2004: Auckland
15/12/2004: Auckland - Paihia / Bay of Islands
16/12/2004: Paihia / Bay of Islands
17/12/2004: Paihia / Bay of Islands - Rotorua
18/12/2004: Rotorua
19/12/2004: Rotorua - Taupo - National Park / Tongariro National Park
20/12/2004: National Park / Tongariro National Park - Napier
21/12/2004: Napier
22/12/2004: Napier - Wellington
23/12/2004: Wellington - Nelson
24/12/2004: Nelson, Abel Tasman National Park
25/12/2004: Nelson - Greymouth
26/12/2004: Greymouth - Fox Glacier
27/12/2004: Fox Glacier - Queenstown
28/12/2004: Queenstown
29/12/2004: Queenstown - Te Anau
30/12/2004: Te Anau
31/12/2004: Te Anau - Christchurch
01/01/2004: Christchurch
02/01/2004: Christchurch - Auckland - Kuala Lumpur - Amsterdam
03/01/2005: Aankomst Amsterdam Kuala Lumpur - Amsterdam

NOORDEREILAND

Zaterdag 11 / Zondag 12 december 2004 **Amsterdam - Kaula Lumpur (Maleisië)**

06.15 uur de wekker. Klinkt niet als vakantie. Met de bus van 07.32 uur naar station Almere Buiten en vervolgens met de trein van 07.50 uur naar Schiphol. Ma reist mee naar Schiphol. Ik kom daar aan om 08.35 uur, ruim op tijd dus. Naar vertrekhal 3, waar ik ook m'n bagage laat insealen, bij Seal-and-Go (<http://www.sealandgo.nl/>). Tevens ontmoet ik daar de meeste reisgenoten.

Vlucht MH0017 naar Kuala Lumpur staat gepland voor vertrek om 12.00 uur. Het wordt 12.45 uur dat we van de pier afgeduwd worden en om 13.00 uur komen we los van de startbaan (06-24, heb niet gezien in welke richting we opgestegen zijn). De service in de Boeing 747-400P van Malaysia Airlines (<http://www.malaysiaairlines.com/>) is fantastisch. Goed en voldoende eten, opfrisdoekjes, drinken, zoutjes. Allemaal gratis. Films kijken, spelletjes spelen of zien waar je vliegt op het schermje in de rugleuning voor je. Prima vlucht. Zo'n 747 is door z'n grootte behoorlijk stabiel in de lucht.

Zondag 12 december 2004 (vervolg) **Aankomst Kaula Lumpur, Kuala Lumpur (stad)** **Kuala Lumpur - Auckland**

07.30 uur hebben we touchdown op Kuala Lumpur International Airport (KLIA). Het hotel (Hotel Royal Adelphi in Seremban; <http://www.royaladelphi.com/>) ligt op een uur rijden van KLIA. We worden door twee busjes van het hotel op het vliegveld opgehaald, nadat we bij "Immigration" een formulier hebben ingevuld ter verkrijging van een driemaands visum.

Om 09.30 uur zijn we in het hotel waar we ons even lekker opfrissen. We hebben om 10.15 uur afgesproken in de lobby van het hotel. Daar regelen we (negen personen van de groep) een stadstour door Kuala Lumpur (in het spraakgebruik afgekort tot KL).

We rijden (met een busje en een chauffeur van het hotel) een uur heen, besteden 3,5 uur in KL en vervolgens weer een uur terug.

We worden naar de volgende locaties gereden, waar we telkens wat tijd doorbrengen terwijl de chauffeur in de buurt wacht:

- The Royal Palace
- Independence Square (Detaran Merdeka; waar modern Maleisië op 31 augustus 1957 werd 'geboren' en waar de hoogste vlaggenmast ter wereld en het Sultan Abdul Samad Building staat); (<http://www.backpackmalaysia.com/content/malaysia/destinations/sultanabdul.htm>)
- Menara (<http://www.menarakl.com.my/>)
- De Twin Towers (<http://www.skyscraperpicture.com/twintowers.htm>)

Om 16.40 uur zijn we weer in het hotel. De transfer naar KLIA (ditmaal een grote touringcar) vertrekt om 18.30 uur, zodat we op tijd zijn voor de tweede luchtetappe, vlucht MH0131, van KL naar Auckland.

De tweede vlucht wordt om 21.45 uur afgeduwd en om 21.57 uur komen we los van de startbaan.

Maandag 13 december 2004

Aankomst Auckland, Auckland

Om 12.07 uur landen we op Auckland International Airport. Na de nodige formaliteiten (Immigration form) en controles bij "Immigration" en douane, ontmoeten we Guus van der Linden, onze reisleader voor de komende 21 dagen.

We stappen in de transferbus die ons naar het Kiwi International Hotel (<http://www.kiwihotel.co.nz/queenst.html>) brengt. Maar eerst gaan we naar Mount Eden, vanwaar we rondom over Auckland uitkijken. Rond 14.30 uur zijn we in het hotel, waar we om 16.30 uur in de lobby een voorstelronde doen.

's Avonds eten we met de hele groep bij restaurant The Viaduct Grill, aan de haven. De Red Snapper (vis) is aan te bevelen!

Na het eten gaan we terug naar het hotel, waar bij mij om ongeveer 22.10 uur de luikjes al dichtgaan voor de broodnodige nachtrust.

Dinsdag 14 december 2004

Auckland

Om 06.37 uur word ik voor de eerste maal wakker en heb dus acht uur heerlijk horizontaal geslapen. Tot 09.00 uur blijf ik in bed liggen, om nog voor 10.00 uur te kunnen ontbijten.

Rond 11.00 uur kopen we ieder (onze vier Vlaamse reisgenoten en ik) voor NZD 8 een Auckland Pass, waarmee je de hele dag onbeperkt van de bussen in Auckland gebruik kunt maken. We gaan ermee naar Kelly Tarlton's Underwater World (<http://www.kellytarltons.co.nz/>).

Met de bus terug downtown waar we, via de kades lopend, uiteindelijk bij de Sky Tower terechtkomen. Luc babbelt, omdat we met z'n vijven zijn, net als bij Kelly Tarlton, nog wat korting op de entreprijs los (en dat was niet de laatste keer dat we groepskorting kregen zo hier en daar. Altijd proberen dus is het advies). Inmiddels (14.45 uur) is het een stuk helderder dan vanochtend, dus hebben we een fantastisch uitzicht rondom.

Om 16.00 uur vertrekken we met de hele groep vanuit het hotel naar de haven, voor de overtocht naar Davonport. De Auckland Pass is ook geldig voor de oversteek. Aan de andere kant van het water gekomen beklimmen we een heuvel, Mt. Victoria, die voor Nederlandse begrippen best wel al een berg genoemd zou kunnen worden. Hier komen Daniëlle, Alwin en ik in gesprek met een Kiwi (Nieuw-Zeelander) op leeftijd. Hij blijkt, als "seaman", jaren geleden in Rotterdam gezeten te hebben en weet nog wat z'n favoriete bar in Schiedam was. Hij kent ook nog steeds wat Nederlands, waaronder de ons welbekende vloek, afgekort met

g.v.d. We zeggen hem bij vertrek dan ook in het Nederlands gedag. Is de wereld dan toch kleiner dan wij denken? We wandelen weer naar beneden en gaan eten bij de Thai.

Om 21.30 uur zijn we weer terug in het hotel, waar ik ongetwijfeld ook weer snel naar bed ben gegaan.

Woensdag 15 december 2004
Auckland - Paihia / Bay of Islands
Reisafstand: 240 km.

We moeten vroeg op, want om 08.00 uur vertrekken we uit Auckland. We nemen de korte route, want vanwege het slechte weer heeft het geen zin om de lange route via het Waipoua Kauri Forest te nemen. Dat is erg jammer, want nu gaan we niet bij de dikste Kauri-boom langs, die in dat bos staat. Onderweg hebben we een aantal stops gemaakt: een wandelingetje over de Moirs Hill Walkway, het Parry Kauri Park in Warkworth (toch nog 800-jaar oude Kauri bomen gezien), een koffiestop bij een Duits café in Kaiwaka en we bekijken de Hundertwasser's Toilets in Kawakawa.

Om 14.00 uur bezoeken we de Waitangi Treaty Grounds (<http://www.waitangi.net.nz>), waar de Waitangi Treaty door de Engelsen en de Maori's werd gesloten.

Tegen 16.30 uur zijn we in Paihia, waar we nog even door het plaatsje heenrijden en naar de supermarkt gaan voor onze inkopen t.b.v. het ontbijt van de volgende ochtend. Daarna rijden we naar het Bay of Islands Resort, buiten het centrum van Paihia.

Om 18.15 uur verzamelen we voor het eten. We eten in Paihia bij "35° south", een restaurant gespecialiseerd in visgerechten, waar in het midden van het restaurant een groot aquarium is ingericht met onder andere Trout (Forel) en Red Snapper.

Donderdag 16 december 2004
Paihia / Bay of Islands

Om 07.00 uur word ik wakker. De zon straalt ons tegemoet. Da's mooi, want vandaag staan de boottochten door/over de Bay of Islands op het programma.

De groep is vandaag in tweeën gesplitst: Het grootste deel doet 's morgens een wandeling en 's middags de "Hole in the rock scenic cruise", waarbij er o.a. dolfijnen gezien kunnen worden. Een select gezelschap (Alwin, Daniëlle, Adrie, Roos en ik) kiest echter voor de langere boottocht die de hele dag duurt en waarbij er zelfs (als het weer, d.w.z. de zee het toelaat) met dolfijnen gezwommen kan worden. Dit is de "Day in the Bay Cruise". Beide tochten worden verzorgd door Kings Dolphin Cruises & Tours (<http://www.dolphincruises.co.nz>).

Om 09.30 uur vertrekt de "Orca II" vanuit Paihia. Nadat er nog passagiers zijn opgepikt in Russell, begint de cruise pas echt. Helaas is het inmiddels behoorlijk grijs en we krijgen gedurende de dag dan ook niet alleen zeewater over ons heen. Gelukkig zijn er nog genoeg droge en zonnige momenten.

Het duurt aardig lang voordat we dolfijnen zien. De eerste ontmoeting is er een met slechts één dolfijn. Een dolfijn die alleen zwemt, is in het algemeen een zieke dolfijn. Zieke dolfijnen worden door de groep achtergelaten. We mogen dan ook niet het water in, hetgeen streng

gecontroleerd wordt door de "Dolphin police", die op 't water is met een klein bootje en de dolfijnenschepen in de gaten houdt.

Voordat we de tweede ontmoeting meemaken, belanden we in ruige zee (onderweg naar Motukokako Island, Hole-in-the-Rock) en maken ongeveer zeven opvarenden kennis met zeeziekte. Eén van de zeven ben ik zelf... Men zegt wel eens dat je alles in je leven een keer moet hebben meegemaakt, maar dit had ik graag overgeslagen! M'n ontbijt belandde al snel... nee, laat maar... Zou dit door de zee gekomen zijn, of was dit m'n straf voor het idioot doen op 't dek (met duikbril en snorkel mezelf zeiknat laten worden van 't opspattende zeewater).

De tweede dolfijnenontmoeting vindt dus plaats na de Hole-in-the-Rock (bij kalme zee kan er doorheen gevaren worden. Vandaag dus niet.) De meest opvarenden gaan bij deze dolfijnenontmoeting overboord, in wet suit. Helaas is het water te onrustig om echt heel dichtbij te komen. Mij kan 't allemaal gestolen worden, ik voel me veel te beroerd.... Ik krijg er dan ook niet veel van mee.

We varen verder. Voor de zelf meegebrachte of speciaal bestelde lunchpakketten, gaan we van boord op een klein strandje: met een klein bootje worden we allemaal (in drie keer) op 't strandje gezet, waarbij we de voeten niet droog houden. Schoenen en sokken uit dus. Je kunt op 't strandje blijven, of de berg op wandelen vanwaar je mooie uitzichtfoto's kunt maken. Ik blijf rustig beneden liggen en weet zowaar een broodje naar binnen te werken. Na een ongeveer een half uur worden we weer opgepikt. Ik voel me al een stuk beter. Met het instappen worden mijn voeten weer nat. En m'n sokken en schoenen, want die had ik nu niet uitgedaan. Hoezo eigenwijs?

Ik ben erg blij als we worden getrakteerd op een derde dolfijnenontmoeting. Ik voelde me op dat moment al stukken beter. Heb ik toch zelf nog mooie foto's kunnen maken. Ditmaal kon er niet gezwommen worden, maar kwamen de dolfijnen wel pal voor en direct naast de boot. Werkelijk fantastisch!

Voordat we naar Paihia terugvaren zetten we koers naar Russell, waar al heel wat mensen van boord gaan. Tussen Russell en Paihia mogen Alwin en ik nog even het roer van de schipper overnemen en worden we alle vijf door de schipper getrakteerd op maori-zang, zichzelf begeleidend op de gitaar die hij even daarvoor van beneden heeft gehaald.

Teruggekomen in Paihia ontmoeten we eerst de rest van de Djoser-groep weer. We gaan nog even naar de supermarkt t.b.v. de inkopen voor de volgende ochtend en middag, alvorens Trevor ons naar de kamers chauffeert.

's Avonds is ieder vrij te doen wat hij of zij wil. De een blijft in z'n motelkamer en eet daar wat, de ander gaat op eigen gelegenheid naar Paihia voor een hapje en een klein groepje eet samen pasta bij een van de motelkamers. Al tegen 22.00 uur duik ik m'n mandje in.

Vrijdag 17 december 2004
Paihia / Bay of Islands - Rotorua
Reisafstand: 506 km.

Om 08.00 uur verlaten we Paihia voor een rit van zo'n 500 km. naar Rotorua. Van ongeveer 10.00 tot 10.30 uur maken we een koffiestop in het Duitse café in Kaiwaka en van 12.30 tot 13.00 uur de lunchstop in Mercer, vlak onder Auckland. Hier is ook "Mercer Cheese", een klein winkeltje met Nederlandse producten als kaas, hagelslag, drop, pindakaas e.d.

De volgende stop is een korte, in Matamata. Op 30 minuten rijden van Matamata ligt de Hobbiton-filmset van de Lord of the Rings-trilogie. Helaas is er geen tijd om de tour naar Hobbiton (<http://www.hobbitontours.com>) te maken. Dit zou twee uur in beslag nemen. Hadden we een dag eerder geweten dat we door Matamata zouden komen, dan hadden we, bij voldoende belangstelling, eerder uit Paihia vertrokken om te tour wel te kunnen maken.

Rond 16.00 uur zijn we in Rotorua, waar we eerst even Kuirau Park bezoeken, een klein parkje met bubbelende heetwater- en modderpoelen. Nadat we bij het Information Centre zijn geweest, gaan we naar het hotel, waar we even over vijven arriveren.

Om 18.45 uur verzamelen we ons en brengt Trevor ons naar het centrum van Rotorua, waar wij eten. Om 21.30 uur zijn we terug in het hotel, waar het voor mij al om 22.15 uur bedtijd is.

Zaterdag 18 december 2004
Rotorua

Na het ontbijt verzamelen we om 09.45 uur in de lobby van het hotel. We gaan met bijna de hele groep naar Whakarewarewa Thermal Park (<http://www.whakarewarewa.com/>), een kwartiertje lopen van het hotel.

We raken onder de indruk van de heetwater-, modderpoelen en geisers.

We bezoeken de marae op het park, waar we op traditionele wijze welkom worden geheten en waar we de maorivoorstelling zien.

De rest van de dag gaat ieder zijns weegs.

Alwin, Daniëlle, Eric, Allette en ik gaan met de taxi naar Rainbow Springs Nature Park (<http://www.rainbowsprings.co.nz>). Jaja, met z'n vijven in één taxi! Bij elkaar op schoot dus. En een droge, wat oudere taxichauffeur met humor maar zonder gebit. Dat zorgt allemaal wel voor de nodige hilariteit.

Met een mp3-speler om ons nek gaan we het park door. Op 25 punten in het park staan bordjes met een nummer. Dit nummer kun je invoeren op de mp3-speler. Je krijgt dan uitleg over de plaats waar je bij staat.

Te zien zijn inheemse plant- en diersoorten, waaronder de kiwi (loopvogel, niet het vruchtje, want dat wordt in NZ aangeduid met "kiwi fruit").

Vervolgens met de taxi terug naar Rotorua centrum, waar we even achter 't internet kruipen. Dan (wederom per taxi) terug naar het hotel.

Om 19.30 uur worden we op allen met de bus (niet onze eigen) opgehaald voor de show en de "hangi" (grondoven en traditioneel bereide maaltijd) in Tamaki Village (<http://www.maoriculture.co.nz/>). Omdat we op traditionele wijze welkom geheten zullen gaan worden, wordt er in de bus een stamhoofd aangewezen. Dit wordt Jos. Hij en de chiefs van de andere bussen, zal ons later voorgaan bij het betreden van de marae, nadat de "Powhiri" (officiële verwelkomingsdans) is uitgevoerd. De gaststam stuurt een uitdaging van vrede (de "Wero") naar de bezoekers. De krijger zal intimiderende gebaren maken en enkele bewegingen tonen van zijn "Taiaha" (spiesvormig wapen) totdat het "Teka" (vredeoffer) geplaatst en opgenomen is door het stamhoofd van de bezoekende stam. Alle bezoekers moeten gedurende de hele ceremonie achter hun stamhoofd blijven.

Nadat voor de gaststam duidelijk is dat de bezoekers in vrede komen, klinkt de "Karanga" (welkomstkreet) over de binnenplaats, gevolgd door de "Powhiri". Hierna mogen we het dorp betreden.

In het dorp (mooi gelegen in een bos) kijken we naar liederen en dansen, handspelen, wapengebruik. Activiteiten uit een voorbije tijd.

Hierna gaan we het meeting house in, waar we een traditionele maori-show krijgen voorgeschoteld, waar alle stamhoofden (incl. Jos dus) op het podium ook aan deelnemen.

Vervolgens worden we uitgenodigd naar "Whare-kai", de eethut, te gaan, waar wij ons tegoed doen aan de "Hangi", het feestmaal.

Na het voortreffelijke eten kunnen we nog rondkijken in de winkeltjes ('t blijft tenslotte een stukje commercie).

We stappen weer in de bus naar het hotel. In de bus moet gezongen worden, waarbij Jos als stamhoofd (en daarmee alle Nederlanders in de bus) dient te beginnen. Alle aanwezige nationaliteiten in de bus moeten een eigen lied zingen. Hilariteit alom. Tegen elven zijn we terug in het hotel, waar iedereen zich al zoveel mogelijk gereed moet gaan maken voor het vertrek uit Rotorua, de volgende ochtend. Nadat ik dat ook gedaan heb en het verslag van vandaag aan het papier heb toevertrouwd, kruip ik om 23.55 uur m'n bed in, na een indrukwekkende, geweldige dag.

Zondag 19 december 2004

Rotorua - Taupo - National Park / Tongariro National Park

Reisafstand: 257 km.

Vandaag vertrekken we uit Rotorua, om 08.30 uur. Best wel jammer, want je kunt hier gemakkelijk nog een paar dagen rondbrengen zonder je te vervelen. De rit brengt ons naar Tongariro National Park Village, via Taupo

Na veel gesteggel maken we toch een stop in Wai-O-Tapu (<http://www.geyserland.co.nz/>), om de hete bronnen (w.o. de beroemde Champagne Pool) te gaan bekijken. Absoluut de moeite waard. De kunstmatige geiser (Lady Knox, die iedere dag om 10.15 uur met behulp van een bakje zeepoeder tot spuiten wordt gebracht) slaan we over, omdat we de Pohutu-geiser in Whakarewarewa al hebben gezien. De twee parken (Whakarewarewa Thermal Park en Wai-O-Tapu Thermal Wonderland) vullen elkaar prima aan.

We maken nog een stop bij de Aratiatia Rapids

(<http://www.mightyriverpower.co.nz/Generation/AboutUs/HydroStations/Aratiatia/Default.aspx>).

Hier ligt een dam in de Waikato River t.b.v. elektriciteitsopwekking. Iedere twee uur wordt de

dam opengezet om het overschot aan water, buiten de generatoren om, de natuurlijke stroomweg te laten volgen. Een spectaculair gezicht, te bekijken vanaf twee uitzichtpunten.

We gaan verder naar de Huka Falls, even ten Noorden van Taupo. Wie dat wil, wordt afgezet aan het beginpunt van een drie kwartier durende wandeling langs de Waikato River. De wandeling eindigt bij de Huka Falls. Wie niet wil wandelen wordt met de bus daarheen gebracht en de wandelaars worden daar weer opgepikt. Een van de verkopers in het souvenirshopje bij de Huka Falls blijkt een Nederlander te zijn die lang geleden naar Nieuw-Zeeland is geëmigreerd.

We vervolgen onze weg langs Lake Taupo (een kratermeer en tevens het grootste meer van NZ) en Lake Rotoaira naar National Park (een van de plaatsjes in Tongariro National Park heet gewoon National Park), waar we overnachten in de Discovery Lodge (<http://www.discovery.net.nz/>).

De weg tussen Taupo en de overnachtingsplaats biedt prachtige uitzichten over Lake Taupo, Lake Rotoaira en naar de bergen Mt. Tongariro (1967 m.), Mt. Ngauruhoe (2287 m.) en Mt. Ruapehu (2797 m.) Ondanks de relatief korte afstand die we vandaag afleggen, zijn we toch pas om 17.05 uur in het hotel, waar 's avonds een (naar onze mening karig) diner wordt genuttigd.

Voor 22.00 uur lig ik al in bed, want morgen staat de Tongariro Crossing op het programma (alleen voor geoefende wandelaars!) en zullen zeven dappere Djoser-reizigers al om half zeven 's morgens vertrekken.

Maandag 20 december 2004

National Park / Tongariro National Park - Napier

Reisafstand: 244 km.

Om 05.50 uur gaat m'n wekker (gaap). Met z'n zevenen (Annemie, Luc, Christel, Brent, Ruth, Brigitte en ik) worden we om 06.30 uur afgehaald en naar het startpunt gebracht van de Tongariro Crossing. Wat het weer betreft hebben we geluk: het is de beste dag sinds weken en ook de verwachtingen voor de komende dagen zijn slecht. We zijn dus precies op de goede dag hier.

De Tongariro Crossing is een wandeling van 17 km. over ruig terrein met steile hellingen omhoog, naar de randen van en door een aantal kraters. De start ligt op zo'n 1100 m. hoogte. Vervolgens wordt er (op een aantal stukken behoorlijk steil) geklommen tot 1886 m.

Al snel lopen we door de sneeuw en krijgen we, hoe hoger we komen, te maken met steeds lagere temperaturen een ijzige wind met snelheden tot zo'n 60 km/u. Wij hebben het geluk dat de wind ons bijna aldoor in de rug staat. Winddichte, waterdichte kleding, handschoenen en (bij voorkeur hoge) schoenen met een goed profiel zijn een absolute must! Ik denk dat de gevoelstemperatuur aardig dicht bij of zelfs onder het vriespunt lag. De camera's hadden ook moeite met de kou.

Nadat we zo'n 1100 m. zijn gedaald (veel treden i.p.v. aflopende paden, wat een onaangename verrassing was dat!), worden we aan het eindpunt opgehaald door de bus met de rest van ons reisgezelschap. We krijgen van hen een warme ontvangst, nadat we die ook al van Alwin en Eric gekregen hadden, die ons het laatste stukje tegemoet gelopen waren. We hebben er 6,5 uur over gedaan.

Ondanks dat het zwaar was, was het zeker de moeite waard. Onderweg hebben we, tussen de bewolking door (we waren ook letterlijk in de wolken), prachtige vergezichten gezien, die nog mooier zouden zijn als de bewolking er niet was geweest.

Een echte alpine wandeling dus! Nogmaals: het is zwaar, dus alleen geschikt voor geoefende wandelaars!

Moe in de benen, maar met een zeer voldaan gevoel nemen we plaats in de bus voor de rit (via Taupo, waar we kort stoppen) naar Napier. We komen daar aan om 17.00 uur en om 22.45 uur vind ik het tijd om te gaan slapen, nadat deze woorden aan het papier zijn toevertrouwd.

(Voor wat de andere groep vandaag heeft gedaan: zie website van Alwin en Daniëlle, <http://www.le-febre.nl/NZ2004/20-12-2004.html>).

Dinsdag 21 december 2004

Napier

08.00 uur. De wekker. Het is duidelijk dat ik de Tongariro Crossing in de benen heb zitten. Ik voel dat m.n. de knieën het zwaar hebben gehad.

Om 09.00 uur worden we bij het hotel (<http://www.masonic.co.nz/>) opgehaald voor de Gannet-safari (<http://www.gannetsafaris.co.nz/>): met een 4WD-busje worden we naar de Jan-van-gentkolonie op Cape Kidnappers, nabij Napier, gebracht. Het gedeelte van de rit waar de bus gebruik maakt van de 4WD, is wederom schitterend: mooie uitzichten, diepe kloven, schapen, black cattle, etc.

We kunnen vier kolonies zien en bij de laatste, helemaal bovenop en aan het eind van Cape Kidnappers, is de lange fotostop. We worden allen voorzien van koffie of thee en een koekje. We verbazen ons dat we zo dichtbij de kolonie kunnen komen. Ik heb het dan over een afstand van één tot twee meter! Er worden dan ook door iedereen vele foto's van de vogels gemaakt: met kuikens, close-ups (zeker met een teleobjectief zeer goed te doen), vliegend, landend (soms wat onhandige landingen die op de lachspieren werken), kroelend.

Na een uurtje of vier zijn we terug bij het hotel. Voor de middag staan er geen excursies op het programma, zodat ieder kan doen waar hij of zij zelf zin in heeft.

Ik doe het deze middag rustig aan en breng mijn tijd door in de straatjes van Napier City Centre, zo hier en daar een foto makend van de Art-Deco-stijl gebouwen.

Om 18.30 uur spreken we (Alwin, Daniëlle, Eric, Allette en ik) af in de lobby van het hotel, om daarvandaan ergens te gaan eten. Ook Laurens gaat mee.

Om 22.45 uur wordt het weer eens tijd om 't bedje op te zoeken.

Woensdag 22 december 2004

Napier - Wellington

Reisafstand: 312 km.

Om 08.00 uur stappen we weer met z'n allen in de bus. Dit is onze laatste rit met Trevor, de chauffeur. Hij rijdt ons naar Wellington, waarna hij (met bus) terugrijdt naar Auckland. Wij zetten onze reis, morgen, voort naar en over het Zuidereiland met een andere bus en een andere chauffeur. Maar eerst nog even verder over vandaag.

Tijdens de rit naar Wellington moeten diverse excursies voor op het Zuidereiland al geregeld worden, i.v.m. de drukte rond de kerstdagen. Velen van ons vinden het moeilijk te besluiten of zij (op 30 december) naar Milford Sound of naar Doubtful Sound willen gaan. Milford Sound: goedkoper, maar vijf uur in de bus; Doubtful Sound: duur (NZD 221), maar kort in de bus en lang op 't water. Ik kies voor het laatste.

Na een lange rit, met een korte en een lange tussenstop, komen we tegen 13.30 uur aan bij ons hotel in Wellington (<http://www.halswell.co.nz/>). In de bus hebben we voor Trevor de fooienvelop gevuld, die wij hem bij het afscheid overhandigen.

We hebben de hele middag vrij te besteden, dus ieder doet weer waar hij/zij zelf zin in heeft. Samen met Eric, Allette en Laurens ga ik met de Wellington Cable Car (<http://www.wellingtonnz.com/cablecar/>) naar boven en bekijk de mooi aangelegde en prima onderhouden botanische tuin van Wellington (<http://www.wbg.co.nz/>). Hierna duik ik nog even een internetcafé in om de e-mail te bekijken en nog wat e-mails te versturen.

Tegen 17.30 uur ben ik terug in het hotel, waar we om 18.00 uur in de lobby hebben afgesproken voor het eten. Luc, Christel, Brent, Annemie, Laurens, Ruth, Eric, Allette en ik gaan net om de hoek, bij een Frans restaurant eten. Het eten is er erg goed. Voor mij eindelijk weer eens een visloze dag, dus alleen groenten en patat met een heerlijke chocolademousse als dessert. Nadat we nog wat in de stad hebben gelopen, zijn we rond 21.30 uur terug in het hotel.

Donderdag 23 december 2004

Wellington - Nelson

Reisafstand: 96 km. + 3 uur op de ferry

De wekker verstoort de rust om 08.15 uur. Ik ben wel eerder wakker, maar blijf lekker liggen. Voor 08.45 uur heb ik ontbijt besteld. Dit wordt op de kamer gebracht, want een ontbijtzaal is er niet in dit hotel. Om 09.00 uur kunnen we onze bagage kwijt in één kamer en van 09.00 tot 10.00 uur vermaakt een ieder zichzelf.

Om 10.00 uur gaat Te Papa Tongarewa, Museum of New Zealand open (<http://www.tepapa.co.nz/>), waar de meesten van de Djosers heen gaan. Het verblijf in het museum is veel te kort. Je kunt hier met het grootste gemak minimaal een dag doorbrengen, zo groot is het museum.

Om 13.00 uur moeten we echter al weer bij het hotel zijn, waar de shuttle naar de haven ons ophaalt. Tegen 13.30 uur zijn we in de haven. De grote bagage wordt ingecheckt voor de ferry naar Picton op het Zuidereiland. Het is prachtig weer vandaag, dus in de haven genieten we nog lekker van het zonnetje. Om 14.45 uur eindigt, met het vertrek van de ferry, onze reis op het Noordereiland.

Tot mijn grote vreugde werkt het weer vandaag mee en is de Cook Strait (die heel erg ruig schijnt te kunnen zijn) erg rustig. Geen zeeziekte dus. Na een prachtige overtocht over Cook Strait en door de Marlborough Sounds, meren we, bijna drie uur na vertrek uit Wellington, aan in Picton.

We halen onze bagage op (verloopt erg vlot) en stappen in de bus die ons naar Nelson brengt, een rit van zo'n 100 km dus. Tot ons aller vreugde blijft deze bus, een grote touringcar met 37 plaatsen, de gehele reis over het Zuidereiland onze bus.

Rond 20.00 uur zijn we bij ons hotel. We eten vanavond niet met z'n allen. Ik houd het makkelijk, snel en goedkoop voor vandaag en ga bij de Chinese take-away even wat halen. Om 23.00 uur ga ik gestrekt.

ZUIDEREILAND

Vrijdag 24 december 2004
Nelson, Abel Tasman National Park

Vandaag gaan we de "Seals, Bush 'n' Beach Walk" doen in Abel Tasman National Park (<http://www.abeltasmanz.com/>). We moeten vanuit Nelson een uurtje in de bus zitten naar Kaiteriteri. Daar vertrekt rond 10.00 uur een 18-persoons speedbootje naar Onetahuti, waar wij de wandeling zullen beginnen. Het is een klein uurtje varen. Voordat we bij het startpunt zijn, varen we nog langs een zeeleeuwenkolonie (Tonga Island). Op de rotsen zien we volwassen zeeleeuwen en ook een jong, van net een paar weken oud. Ook zwemmen ze dicht langs de boot. Dit levert weer een paar mooie foto's op! Deze dieren in het wild is toch wel even iets anders dan in de dierentuin.

We starten dus de wandeling in Onetahuti en lopen naar Torrent Bay, zo'n 13 km. stappen. Ook in deze wandeling zitten weer een paar steilere gedeelten, waardoor de Tongariro-lopers een soort déjà-vu gevoel in de benen ervaren. Alleen de sneeuw ontbreekt (en de wind). Het is vandaag prachtig weer met een temperatuurtje van zo'n 23 graden. En dat een dag voor Kerst. De broekspijpen worden dus al snel afgeritst. Dat is niet alleen aangenaam, maar ook noodzakelijk: om voor en na de wandeling in de boot te stappen moeten we door het water. In Kaiteriteri (in het spraakgebruik afgekort tot Kaiteri) en bij het vertrekpunt van de wandeling tot ongeveer een kwart van m'n onderbeen. Aan het eind van de wandeling echter sta ik toch tot over m'n knieën in de nattigheid.

De vaart naar het startpunt van de wandeling is gaaf (lekker met de boeg op 't water stuiteren), maar de vaart terug naar Kaiteriteri is veel gaver: een iets grotere speedboot met een maximumsnelheid van 35 knopen (65 km/u). Wij varen op de top met "slechts" zo'n 28 knopen (52 km/u), een prachtige hekgolf achter ons latend en veel opspattend water aan de zijkant als de boeg op het water slaat. Dit tochtje had veel langer mogen duren dan deze twintig minuten!

Om 16.45 uur gaan we met de bus weer terug naar Nelson.

De avond is weer vrij. Ik ga met onze Belgische vrienden en Ruth naar de Thai: een afhaaltje waar je ook kunt zitten in een ruimte van ongeveer twintig vierkante meter. Klein dus, niet echt aangekleed, maar een bijzonder vriendelijke bediening en uitstekend eten.

De Belgen hebben voor elkaar cadeautjes meegebracht, het is immers kerstavond, en hebben, vlak voordat we in het restaurant zijn, ook nog even snel een aardigheidje voor Ruth en mij gekocht. TOP!

Na nog een drankje in de "Copper Fish", een kroegje met live-muziek, ben ik tegen tien uur weer in m'n hotelkamer. Ik schrijf dit dagverslag en ga inpakken voor de reis van morgen naar Greymouth om vervolgens om 23.00 uur de ogen te sluiten.

Weer een fantastische dag voorbij!

Zaterdag 25 december, eerste kerstdag

Nelson - Greymouth

Reisafstand: 348 km.

Er is een kerstontbijt in het hotel te verkrijgen voor NZD 20. Vrijwel iedereen vindt dat te duur voor hetgeen er aangeboden wordt, dus heeft gisteren al bij de supermarkt inkopen gedaan voor ontbijt en lunch van vandaag.

Om 08.30 uur gaan we op weg naar Greymouth. Weg uit een hotel met veel geluidsoverlast van de karaokebar beneden en de kroeg tegenover het hotel. Ik heb het geluk gehad aan de goede kant van het hotel te slapen en heb dus twee nachten prima geslapen. Voor vele anderen van de Fellowship is dat wel anders geweest.

Onderweg naar Greymouth maken we een paar korte toilet- en fotostops en een paar langere stops.

We gaan naar Cape Foulwind, waar een zeehondenkolonie leeft. We blijven hier zo'n 1,5 uur. Er worden weer veel foto's gemaakt. Ook bij de Pancake Rocks en Blowholes houden we een lange stop van ruim een uur. Ook hier genieten we van wat de natuur ons biedt.

Na zo'n 350 km. in de bus komen we tegen 17.00 uur aan in een werkelijk uitgestorven Greymouth. Alles is gesloten i.v.m. kerst, zelfs de restaurants (hetgeen onderweg ook al het geval was).

Vanaf 20.00 uur hebben we met de hele groep voor NZD 45 p.p. een prima kerstbuffet in het hotel (<http://www.revingtons.co.nz/>).

Zondag 26 december 2004, tweede kerstdag

Greymouth - Fox Glacier

Reisafstand: 201 km.

Om 07.30 uur vertrekken we naar Fox Glacier. Vandaag staat daar de heli-hike (<http://www.foxguides.co.nz/>) gepland. Gezien de bewolking hebben we er een hard hoofd in dat dit door zal gaan. Toch gaan we vol goede moed op weg, het kan er zoveel kilometers verderop immers wel heel anders uitzien. Onderweg hebben we slecht weer, veel regen. Voordat we in Fox Glacier zijn (het dorpje heet ook zo), stoppen we nog bij de Franz Joseph Glacier, waarvan we wat foto's kunnen maken. We hebben daar echter weinig tijd, want we moeten op tijd in Fox Glacier zijn voor de heli-hike.

Als we om ongeveer 11.40 uur in Fox Glacier aankomen, blijkt onze heli-hike inderdaad afgelast i.v.m. het slechte weer. Voor iedereen die dit geboekt had (bijna allemaal) een enorme domper. Als alternatief kunnen we om 12.15 uur mee met de glacier walk. We komen dan echter niet hoog genoeg op de gletsjer om ook door ice caves, gletsjergrotten, te kunnen lopen. En dat was nou juist hetgeen waarvoor ik (en velen met mij) de heli-hike wilde doen. We gaan dus met de glacier walk mee: door het regenwoud, langs smalle paadjes en diepe afgronden naar de gletsjer, om uiteindelijk er bovenop te lopen, voorzien van wandelstokken, geschikt schoeisel en cramp-ons (onderbindijzers) voor grip op het ijs. We lopen op een ijspakket van 130 m. dikte! Jammer dat het bijna continu regent en we constant uit moeten kijken dat onze camera's niet te nat worden.

Het busje dat ons naar het start-/eindpunt van de wandeling heeft gebracht brengt ons rond 17.00 uur weer terug naar het hotel.

's Avonds eten we met z'n allen, waarbij de lachspieren van sommigen van ons overuren maken. Een aantal van ons maakt na het eten nog een klein wandelingetje (Minnehaha Walk, 20 min.) en bekijkt nog even de glowworms in het bos vlakbij. Dan vinden we het wel weer mooi geweest voor deze dag en zoeken we ons bedje op.

Maandag 27 december 2004
Fox Glacier - Queenstown
Reisafstand: 375 km.

De wekker gaat om 06.00 uur, voor een wandeling bij Lake Matheson. Ik druk 'm de hersens in en besluit niet mee te gaan, aangezien ik nogal laat in slaap ben gevallen en me niet fit genoeg voel om nu al m'n bed uit te springen. Dus draai ik me nog eens lekker een uurtje of wat om.

Om 08.00 uur vertrekt de bus met niet-wandelaars om de vroege wandelaars op te halen en dan direct door te rijden richting Queenstown. Ik blijf nogal wat gemist te hebben als ik de digitale foto's van de wandelaars zie (die overigens mij ook verwacht hadden voor de wandeling). Jammer, maar dat uurtje langer slapen was ook wel lekker.

De route naar Queenstown is er een van vele prachtige vergezichten, mooie blauwe meren en rivieren. Medeoorzaak: het werkelijk fantastische weer van vandaag: straalblauwe hemel en een lekker zonnetje. Onderweg maken we dan ook verschillende fotostops: o.a. Knights Point Lookout, Haast Pass, Thundercreek Falls, diverse langs Lake Wanaka, Wanaka zelf, bij de brug waar voor het eerst ter wereld een bungy-jump gemaakt werd (en waar dat nog steeds kan) en bij een fruitwinkeltje waar je overheerlijk fruit en fruitijs kunt kopen. Dat laatste slaan we dan ook niet over.

Aangekomen in Queenstown zoeken we (Allette, Eric, Daniëlle, Alwin en ik) de kamers op, gaan naar het Information Centre om de activiteiten van morgen te boeken, doen we wat inkopen in de plaatselijke supermarkt (o.a. voor de ontbijtjes van morgen en overmorgen). Eten en internet wordt ook niet vergeten.

In de kamer terug sla ik nog de wandelsokken, een afritsbroek en T-shirt door een sopje, zodat dat de tijd heeft (avond en morgen) om te drogen. Om over half twaalf pak ik m'n notitieboekje om dit weer op papier te zetten, teken de gereden route in op de autokaart die ik in Nederland al gekocht had, om vervolgens om tegen half één 't bed in te duiken. Ik weet 't: eigenlijk weer zeker 1,5 uur te laat...

Dinsdag 28 december 2004
Queenstown

Ook in Queenstown bepalen we zelf weer wat we allemaal gaan doen. Mogelijkheden te over.

Allette, Eric, Daniëlle, Alwin en ik hebben gisteravond al twee activiteiten voor vandaag geboekt: Vanmorgen doen we een Lord of the Rings-safari (<http://www.safarioftherings.com/>), die ons langs een aantal filmlocaties van de beroemde trilogie brengt, en vanmiddag maken we een boottocht naar een schapenfarm met het stoomschip T.S.S. Earnslaw (<http://www.nzmaritime.co.nz/earnslaw.htm>).

Om 08.15 uur worden we bij de receptie van ons hotel (<http://www.holidaypark.net.nz/>) opgehaald. We zijn zo'n vier uur onder de pannen. Wie de LotR-films mooi vindt, moet zeker een van de aangeboden tours maken.

Om 16.00 uur gaan we met het stoomschip T.S.S. Earnslaw over Lake Wakatipu naar Walter Peak Farm. We krijgen een rondleiding en demonstraties van schapendrijven (met de bordercollie Sarah) en schapenscheren. Ook Jos, Annemarie, Roos en Laurens maken deze excursie. Tegen zevenen meren we met het stoomschip (machinekamer open voor publiek!) weer aan in Queenstown.

We eten een hapje, doen nog even het laatste nieuws op internet over de 8.9-op-de-schaal-van-Richter-zeebeving bij Sumatra van 26 december jl. en ook de e-mail wordt even nagekeken. Daarna trekken we ons terug op onze kamers om de koffers voor de volgende reisdag klaar te maken. Zelf doe ik een poging weer eens op tijd m'n mandje in te gaan. Dit lukt inderdaad, want om 22.50 uur kruip ik erin.

En alweer heb ik een dag enorm genoten. Het weer is 's morgens goed, 's middags met wat buitjes wat minder, maar dat mocht de pret niet drukken.

Woensdag 29 december 2004

Queenstown - Te Anau

Reisafstand: 175 km.

Vandaag hoeven we niet zo'n eind te rijden, want van Queenstown naar Te Anau is slechts 175 km. We vertrekken om 08.30 uur en het straalt van de hemel. Vloeibaar welteverstaan... Om 09.30 uur maken we een koffiestop in Kingston, alwaar een historische stoomtrein, de Kingston Flyer (<http://www.kingstonflyer.co.nz/>), vertrekt naar Fairlight. Wie dit ritje wil maken, wordt hiertoe in de gelegenheid gesteld en wordt dan in Fairlight weer met de bus opgepikt. Luc weet weer NZD 5 p.p. van de prijs af te praten omdat we met z'n achten meegaan. Uiteraard behoor ik ook tot deze acht.

Op het laatste stukje, dat parallel loopt met een autoweg, worden we uitbundig begroet door alle inzittenden van de auto's: zwaaien, lichtsignalen, toeteren. Best lachwekkend dat werkelijk iedereen ons groet. In Fairlight blijven we nog even kijken hoe de stoomlocomotief voor de terugrit over de keerdriehoek wordt gekeerd en naar het andere eind van de trein wordt gerangeerd. Dan stappen we allemaal weer in de bus om de reis voort te zetten naar Te Anau.

Helaas zitten we in Te Anau verspreid over drie verschillende hotels, waarvan er één iets verder van het centrum gelegen is. Ik zit in de dichtstbijzijnde accommodatie, Great Lakes Holiday Park (<http://www.teanaugreatlakes.co.nz/>).

Om 13.00 uur spreken we af in het Information Centre, om de excursies van morgen te betalen (Milford Sound of Doubtful Sound). Ook wordt hier door zeven personen (waaronder

ik) alvast de trein naar Kaikoura besproken, voor de Whale Watch die we op 1 januari zullen gaan doen.

Daarna kijken we waar we zullen gaan eten. Allette, Eric, Daniëlle, Alwin, Adrie, Mary en ik reserveren om 18.30 uur in steakhouse "The Ranch".

In de tussentijd (15.00 - 17.30 uur) doe ik het rustig aan: winkeltjes kijken, even naar de supermarkt e.d.

Om 20.30 uur ben ik weer in m'n kamer, na een voortreffelijk diner. Ik lees nog wat in m'n reisgids en in de LotR Location Guide en ga weer vroeg naar bed.

Donderdag 30 december 2004

Te Anau

De groep die vandaag naar Milford Sound gaat vertrekt al om 08.30 uur. De andere groep gaat naar Doubtful Sound en vertrekt pas om 10.30 uur. Ik kan dus een beetje uitslapen vandaag. Lekker hoor!

Eerst gaan we met de bus (niet de onze) van Te Anau naar Manapouri. Daar gaan we de boot op, over Lake Manapouri naar West Arm. Hier gaan we per bus door een 2 km. lange tunnel naar Manapouri Power Station

(<http://www.meridianenergy.co.nz/aboutus/powerstations/manapouri/default.htm>), een elektriciteitscentrale 213 m. onder de grond. Na dat gezien te hebben gaan we met de bus verder naar Deep Cove. De route voert over de 670 m. hoge Wilmot Pass. Dit is de steilste weg in Nieuw-Zeeland. Hij slingert door beukenbossen en meer dan vijfhonderd soorten mos en korstmoss bedekken de rotsen waarin de weg is uitgehouwen. In dit gebied regent het 200 dagen per jaar, resulterend in een jaarlijkse neerslag van 7600 mm. Hoezo nat?

In Deep Cove gaan we aan boord van de boot die ons door Doubtful Sound vaart. Beide boottochten zijn weer erg mooi, hoewel de zeer laaghangende bewolking voorkomt dat we goed de grote hoogten van de bergen rond Doubtful Sound kunnen zien. Heel erg jammer. Niettemin vermaken we ons prima: we zien dolfijnen van dezelfde soort als de beroemde Flipper van tv, nl. de Bottle Nose Dolphin. En springen dat ze doen! Ook zien we een grote kolonie New Zealand Fur Seals.

Rond 20.30 uur zijn we weer terug bij het Information Centre in Te Anau. Een ieder eet wat hier en daar en gaat vervolgens op tijd naar bed, aangezien we morgen al gruwelijk vroeg vertrekken naar Christchurch.

Vrijdag 31 december 2004, oudejaarsdag

Te Anau - Christchurch

Reisafstand: 655 km.

Om 05.15 uur wordt de nachtrust ruw verstoord door de wekker. Vakantie toch? Dit lijkt er in ieder geval niet op. Reden van deze ochtendexercitie: ons vertrek om 06.00 uur al naar Christchurch.

Onderweg maken we vier stops, de een wat korter dan de andere. De stop bij Lake Pukaki benutten we voor het maken van een groepsfoto. Peter, de chauffeur, heeft het er druk mee, want er liggen zo'n vijftien camera's voor hem. Iedereen wil een foto op z'n eigen camera, waar hij/zij zelf ook op staat.

De lunchstop houden we in en bij Lake Tekapo. We bekijken de "Church of the Good Shephard": Vanuit dit eenvoudige stenen kerkje heb je een prachtig uitzicht over het meer en de bergen erachter. Enige tientallen meters ernaast wordt met een bronzen standbeeld de hooglandse herdershond geëerd, die een heel belangrijke rol heeft gespeeld bij de totstandkoming van de Nieuw-Zeelandse welvaart. Het beeld is vervaardigd in opdracht van de schapenfokkers van Mackenzie Country.

Tijdens de lunchstop verzamel ik alle e-mailadressen van de Fellowship, zodat dit reisverslag, foto's en mededelingen van website-updates kunnen worden rondgestuurd.

Rond 16.00 uur zijn we in Christchurch. Allemaal behoorlijk gaar van de lange busrit spreken we om 18.00 uur af in restaurant "Dux Deluxe", voor het "oudejaarsavonddiner". Als we tegen half tien zijn uitgegeten gaat de groep uit elkaar. De meeste "walvisvaarders" van morgen gaan al richting bed. Ik niet. Ik wil de jaarwisseling bewust meemaken zo aan de andere kant van de aardbol en ga met Christel, Luc, Roos en Ruth een kroeg in. Om 23.40 uur lopen we naar Cathedral Square waar het helemaal vol staat met mensen. De laatste 10 seconden van 2004 tellen we gezamenlijk af, waarna er van een van de gebouwen rond het Cathedral Square een vuurwerk wordt ontstoken.

De muziek van het podium gaat nog even door, maar tegen half één vind ik het mooi geweest en loop ik terug naar het hotel (<http://www.ymcachch.org.nz/site/accommodation/>).

Om 00.45 uur ga ik gestrekt voor weer een korte nacht.

Zaterdag 01 januari 2005, nieuwjaarsdag Christchurch

Nieuwjaarsdag begint om 05.45 uur, want om 06.30 uur worden we (Eric, Allette, Alwin, Daniëlle, Mary, Adrie en ik) opgehaald door de (gratis!) shuttle naar het station van Christchurch. Daar vertrekt om 07.30 uur onze trein naar Kaikoura (<http://www.tranzscenic.co.nz/services/coastal.aspx>), van waaruit we op volle zee de whale watch (<http://www.whalewatch.co.nz/>) zullen gaan maken. In het busje blijkt maar weer eens dat de wereld klein is, want de chauffeur blijkt een geëmigreerde Nederlander die in dezelfde wijk in Schiedam heeft gewoond als Eric!

De treinreis is al de moeite waard: het comfort is prima (comfortabele stoelen en per vier stoelen een grote tafel) en het spoor gaat door een mooie omgeving. De schapen langs de spoorlijn zetten het op een lopen als de trein voorbij rijdt. Er rijden slechts vier treinen per dag, dus blijkbaar zijn ze niet echt gewend aan het langsdenderende gevaarte.

Het laatste stuk van de rit voert langs de kust. Vanuit de trein zien we de dolfijnen al springen. Half elf zijn we in Kaikoura en om 11.00 uur vertrekt de bus die ons naar de boot brengt (ongeveer 10 minuten rijden).

Al snel na vertrek van de boot, worden de eerste opvarenden zeeziek. Ben ik blij dat ik in de trein al twee tabletjes tegen reisziekte heb genomen, want echt last heb ik niet. De boot vaart ontzettend snel en klapt behoorlijk op de flinke golven. Om 12.30 uur spotten we de eerste

walvis, een potvis. Wat een machtig mooi gezicht, net als overigens de albatrossen die eerder al langs onze boot vliegen.

Twaalf over half één is het eerste feestje voorbij, als de potvis weer onder het wateroppervlak verdwijnt. Wat een machtig schouwspel, die grote staart die dan boven de zee uitstijgt!

We spoeden ons naar de volgende walvis die door andere schepen al gespot is. Inmiddels heeft de zeeziekte ook bij Alwin toegeslagen, die na een keer “de verkeerde kant op eten” (netjes in het toilet) al weer wat opknapt. Voor deze tweede ontmoeting zijn we eigenlijk net te laat. Na de te korte aanblik van deze zeereus gaan we terug naar de haven.

Ongetwijfeld tot vreugde van de vele zeezieken zetten we om 13.30 uur weer voet aan vaste wal. We brengen nog wat tijd door in Kaikoura, daar onze trein terug pas om 16.10 uur vertrekt. Voor vertrek kopen we nog wat ansichtkaarten en worden er door ons (voor een jaar) drie van de nog 7381 rond Nieuw-Zeeland levende Hector’s Dolphins geadopteerd.

Terug in Christchurch maken we op Cathedral Square een paar groepsfoto’s van ons zevenen (handig, die zelfontspanners op de camera’s) en gaan we in de buurt nog even een snelle hap naar binnen werken.

Nadat de bagage in orde is gemaakt voor de terugvlucht naar Nederland, ga ik om 22.10 uur slapen.

Zondag 02 januari 2005

Christchurch - Auckland - Kuala Lumpur –~~Amsterdam~~

Reisafstand: ruim 11 uur vliegtijd

Om 07.00 uur gaat de wekker. We verzamelen tegen 08.30 uur voor de shuttle die ons naar Christchurch Airport zal brengen. We checken de bagage in, die direct doorgelabeld wordt naar Amsterdam en we betalen de luchthavenbelasting (NZD 25). Om 11.26 uur wordt de Boeing 747-400P van Air New Zealand (vlucht NZ0098; <http://www.airnewzealand.com/>) van de pier afgeduwd. Om 11.37 uur zijn we airborne en om 12.35 uur maken we contact met de landingsbaan van Auckland.

Push-off van onze aansluiting naar Kuala Lumpur (MH0130) geschiedt om 14.12 uur en om 14.30 uur komen we weer los van de aarde. Een lange vlucht, waarin we proberen wat slaap te vatten. Mij lukt dat niet erg en ik ga dan toch maar in de eerste van de zes “Baantjers” lezen die ik in Nederland al voor vier vluchten had meegenomen, maar waarin ik tot nu toe geen letter heb gelezen. We landen op Kuala Lumpur International Airport (KLIA) om 19.25 uur.

De aansluitende vlucht naar Amsterdam van 23.45 uur lijkt een uur vertraging op te gaan lopen. Dat wordt uiteindelijk ruim vijftien uur, want.....

Maandag 03 januari 2005

~~Aankomst Amsterdam~~ Kuala Lumpur - Amsterdam

..... een technisch probleem blijkt er de oorzaak van dat het toestel aan de grond moet blijven. Een ander toestel is niet voorhanden. Het is onduidelijk wat er nu precies gaat

gebeuren. Om 01.30 uur horen we (wederom) dat er nog met man en macht gewerkt wordt aan het toestel om het toch de lucht in te kunnen krijgen. Een kwartier later blijkt dat echt niet te gaan lukken en moeten bijna 400 passagiers in hotels ondergebracht gaan worden. We zullen niet eerder vliegen dan 14.00 uur deze middag. We waren al niet vrolijk meer, maar hier worden we nog chagrijniger van, de stemming daalt tot ver onder het nulpunt.

Ik krijg het voor elkaar (door een medewerker van Malaysia Airlines aan te spreken) dat ons reisgezelschap in één hotel kan. Vanaf dat moment zijn we ook als aparte groep behandeld. We moeten weer allemaal de immigration forms invullen voordat we de luchthaven mogen verlaten. Dan staat daar de shuttle klaar die onze groep naar de Concorde Inn KLIA (<http://www.concorde.net/sepang/>) brengt, een minuutje of vijf rijden van de luchthaven. We zijn daar om 03.15 uur. Om 03.30 uur gaan we, na zo'n 25 uur op te zijn geweest, eindelijk slapen, al is het maar voor een paar uurtjes.

Natuurlijk balen wij stevig van de hele situatie, maar als je kijkt naar hoe Malaysia Airlines heeft gehandeld, kunnen we naar mijn mening zeggen dat ze dat goed hebben gedaan. Voor bijna 400 mensen (een 747 vol) is toch snel overnachting geregeld en de ook de begeleiding op de luchthaven (van gate, naar "Immigration", naar de shuttles) was dik in orde. Zeker hoe wij als aparte groep zijn behandeld, verdient alle lof. Ook is er snel extra personeel opgetrommeld: bij "Immigration" zat in no time ineens veel meer personeel om ons, na het invullen van de immigration forms, weer van een stempel in ons paspoort te voorzien. En waar ze zo snel de bussen en de chauffeurs vandaan hebben gehaald...

In het hotel kunnen we tot 10.30 uur ontbijten. Uiteraard wordt het hotel betaald door Malaysia Airlines. Ieder half en heel uur gaat er een gratis shuttle naar KLIA. Wij nemen die van 12.00 uur en een paar minuten later zijn we weer daar waar de ellende begon.

Aangezien de vlucht "gewoon" vertraagd is, is het vluchtnummer en de stoeltoewijzing niet gewijzigd. Ook kunnen we de boarding passes gebruiken die we al hebben. De check-in bagage is vannacht al op de luchthaven achtergebleven (overigens is het wel mogelijk geweest die mee te nemen naar het hotel, maar daar zagen wij allemaal, d.w.z. de Djosergroep, van af), zodat we nu direct door kunnen naar "Immigration" (voor het inleveren van de Departure Card en, wederom, een vertrekstempeltje in je paspoort) en vervolgens naar de gate.

Geplande opening van de gate is 13.15 uur, maar al om 12.55 uur kunnen we het toestel in. Voor onze groep regel ik, nog voor we door "Immigration" heen gaan, een brief m.b.t. de vertraging, die we mogelijk kunnen gebruiken voor eventuele claims bij onze reisverzekeringen.

Alsof veertien uur vertraging nog niet genoeg is, doen de heren van de brandstofvoorziening er nog een schepje bovenop: ze gooien het toestel te vol (dat schijnt ook te kunnen), waardoor er kerosine moet worden afgetapt. Hierdoor worden we pas om 15.05 uur van de gate afgeduwd. Vijftien uur en twintig minuten vertraging dus. Om 15.40 uur zijn we los van startbaan 32L.

Het is 21.05 uur als we, na een vlucht van 12,5 uur, hard op een landingsbaan van Schiphol terechtkomen. Blijkbaar ver weg van de aankomstterminal, want voordat we daar aankomen, is het al zo'n 21.25 uur. We moeten een aardig stukje lopen naar bagageband 15. De bagage komt niet vlot en pas tegen 22.30 uur kan ik mijn afhalers tegemoet lopen.

Ik stap aan de passagierszijde in m'n eigen auto (dus toch!) want een vriendin van mij rijdt mij naar huis. Een uurtje later ben ik thuis. Moe. Lichamelijk en geestelijk. Wat hebben wij veel mooie dingen gezien. En, zoals voorspeld tijdens de kennismakingsronde: veel te veel gezien in te weinig tijd. Dit smaakt absoluut naar meer!

Tegen mijn reisgenoten zeg ik:
**BEDANKT VOOR JULLIE GEZELLIGHEID, HET LACHEN, HET SAMEN
BELEVEN VAN DIT MOOIE LAND!**

Tegen Guus zeg ik:
BEDANKT VOOR DE BEGELEIDING!

